

[Aksel Larsen.]

Det ærede medlem hr. Harald Petersen siger, at vælgerne har prioritet med hensyn til bestemmelsesretten over, hvordan der skal lovgives i dette land. Så må jeg også spørge det ærede medlem hr. Harald Petersen: Vil han da bestride rigsdagens ret til at vedtage love, det være sig om fluebekæmpelsesmidler, om oksebremselarvens udryddelse, om tilslutning eller ikke-tilslutning til Atlanterhavspagten og lignende ting, spørgsmål, som ikke forelå ved valget, og som vælgerne derfor ikke kunne stemme om ved valget? Det vil det ærede medlem hr. Harald Petersen jo ikke. Hvor kan han så her komme og sige, at rigsdagen har ikke lov til at sætte valgretsaldere ned?

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde så, at vi har en grundlov, der forudsætter, at folkeafstemning anvendes ved spørgsmål, der har tilknytning til forfatningen. Jeg har desværre ikke grundloven hos mig, men det forekommer mig, at sådan står der aldeles ikke i grundloven. Der står i grundloven, at der skal være folkeafstemning om forfatningsændringer, det står der; men den kommunale valgretsalder er ikke noget forfatningsspørgsmål, det har den aldrig været. Vi har jo et udmærket præcedens i vor parlamentariske historie for, at man helt uden for den tid, hvor forfatningen ændres og valgretsaldere nedsættes, kan nedsætte den kommunale valgretsalder, så det argument fra det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har overhovedet ingen vægt.

Det ærede medlem hr. Harald Petersen siger, at det er meget betænkeligt at gennemføre 21 års valgretsalder ved beslutning af rigsdagen, for hvad skal vi så gøre, hvis en folkeafstemning om grundloven til sin tid ikke godkender 21 års valgretsaldere. Men det ærede medlem ved jo udmærket vel, at når der bliver folkeafstemning om en eventuel ny grundlov, bliver det ikke en folkeafstemning om valgretsaldere, men om hele den ændrede grundlov, og der kan være en hel mængde andre problemer af stor betydning. Det ærede medlem ved også, at i dette kompleks af problemer, der skal løses i forbindelse med en forfatningsrevision — hvis vi overhovedet når frem til den; mit håb derom er som sagt ringe —, er spørgsmålet om valgretsaldere en detalje, og det kan naturligvis afhænge af stillingen i tinget, i forfatningskommissionen o. s. v., hvor valgretsaldere bliver fastslået, men det bliver altså ikke sådan, at man går ud til vælgerne og spørger dem isoleret om den. Den problemstilling, det ærede medlem hr. Harald Petersen anvender, er derfor fuld-

kommen demagogisk, den hører slet ikke hjemme i denne debat.

Da den grønne lygte er begyndt at lyse, skal jeg endnu kun sige, at på mig virker det lidt forstemmende, at folk, som i hvert fald er almindeligt anset for at være tilhængere, ikke alene af en lavere valgretsalder, men også af en sænkning af valgretsaldere helt ned til 21 år, kan stå op og holde så drønende og med ukvemsord fyldte taler som dem, vi her har oplevet.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Hvor mange vejrmølle-sejre er ikke blevet vundet i politisk diskussioner ved, at en taler står op og opstiller en vejrmølle, han vil slås med, og derefter fælder den! Således er det også gået det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som her påstår, at min argumentation var den, at den sag kunne vi ikke afgøre, for vælgerne anede ikke noget som helst om, hvilken stilling partierne indtog i spørgsmålet om valgretsaldere. Jeg skulle have sagt, at vælgerne „ikke anede et kuk derom“. Selvfølgelig har jeg ikke sagt noget så tåbeligt, for vælgerne kender jo særdeles vel de forskellige partiers programmer på dette punkt. Det, jeg har sagt, er, at vælgerne for det første ikke har stemt efter partiernes standpunkt til denne sag, da dette spørgsmål ikke spillede nogen som helst rolle ved sidste valg. Men min afgørende betragtning er den, at vælgerne med rette har sagt: dette spørgsmål om valgretsaldere er et spørgsmål, der vil blive løst ved forfatningsrevisionen, efter forfatningsrevisionen vil der blive en folkeafstemning, og gennem den folkeafstemning kan vi tage stilling til det, og jeg kan godt sige det ærede medlem, at denne argumentation har også været fremme under valgkampen sidste gang; jeg har været tilstede ved møder, hvor der udtrykkelig er blevet peget på, at vælgerne fik jo det endelige ord ved folkeafstemningen, når spørgsmålet om valgretsaldere kom for. Det var det, jeg sagde, og ikke det, som det ærede medlem med så stor iver argumenterede imod.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en kort bemærkning.

Harald Petersen: Jeg skylder det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft et kort svar. Det ærede medlem, der jo våger meget nøje over paterniteten i forskellige politiske